

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 287

гр. Стара Загора, 23.02.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно частно гражданско дело № 20265500500112 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 274 и сл. във връзка с чл. 415, ал. 5 от ГПК.

Настоящото въззивно дело е образувано по повод настъпила в законния 1- седмичен срок по чл.275, ал.1 от ГПК частна жалба вх.№ 19677/11.12.2025г. от „В. и К.“ ЕООД – С.З., ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.З., ***, представлявано от инж. Р.И.М. – управител, чрез пълномощника адв. П. Х. К. против Определение № 2591/14.11.2025г. по ч.гр.д. № 1681/2025г. по описа на РС - Казанлък, с което се обезсилва частично Заповед за изпълнение № 1095/21.07.2025 г. по ч.гр.д. 1681/2025 г. по описа на РС-Казанлък, като в указания от съда срок заявителят не е представил доказателства за предявен иск с правно основание чл. 422 ГПК срещу длъжника и е прекратено производството по ч. гр. дело № 1681/2025 г. по описа на РС-Казанлък в тази част. Считат изводите на съда за неправилни и незаконосъобразни, тъй като съобщението на съда, с което „В. и К.“ ЕООД било уведомено за подаденото в законоустановения срок възражение от длъжника А. Б. М., било връчено на пълномощника на дружеството на 20.10.2025 г., а не както било посочено в определението на 08.11.2025г. за удостоверяване на което обстоятелство прилагат отрязък от съобщението. Молят да се отмени като неправилно и незаконосъобразно Определение № 2591/14.11.2025 г. по ч. гр. д. №1681/2025 г. по описа на Районен съд гр. Казанлък.

Въззивният съд, след като обсъди изложените в ч.жалба оплаквания, материалите по първоинстанционното дело и мотивите на атакуваното разпореждане, намери за установено и доказано следното:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от активно процесуално-легитимирано лице, в предвидения законен 1- седмичен срок за обжалване, срещу подлежащ на инстанционен контрол първоинстанционен съдебен акт. Разгледана по същество, ч.жалба е

неоснователна, поради следните съображения :

Първоинстанционното производство е било образувано по заявление по реда на чл.410 от ГПК от „В. и К.” ЕООД – С.З. срещу длъжниците: **И. Х. Д.**, ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. К., ***, **А. Б. М.**, ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. С., *** и **Д. Б. Д.**, ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. К., ***, в качеството им на наследници на Б. Д. Д., разделно да заплатят на кредитора сумите, както следва: - **И. Х. Д.**, – 122,56 лева – главница, представляваща 1/3 ид. част от дължимата главница в общ размер на 367,69 лева; 12,42 лева – представляваща 1/3 ид. част от дължимата лихва за забава в общ размер на 37,25 лв., дължима за периода от 29.11.2022 г. до 08.04.2025 г.; разноски по делото, от които 8,34 лева държавна такса и 160 лева адвокатско възнаграждение; - **А. Б. М.**, ЕГН ***** – 122,56 лева – главница, представляваща 1/3 ид. част от дължимата главница в общ размер на 367,69 лева; 12,42 лева – представляваща 1/3 ид. част от дължимата лихва за забава в общ размер на 37,25 лв., дължима за периода от 29.11.2022 г. до 08.04.2025 г.; разноски по делото, от които 8,33 лева държавна такса и 160 лева адвокатско възнаграждение; - **Д. Б. Д.**, ЕГН ***** – 122,56 лева – главница, представляваща 1/3 ид. част от дължимата главница в общ размер на 367,69 лева; 12,42 лева – представляваща 1/3 ид. част от дължимата лихва за забава в общ размер на 37,25 лв., дължима за периода от 29.11.2022 г. до 08.04.2025 г.; разноски по делото, от които 8,33 лева държавна такса и 160 лева адвокатско възнаграждение.

Издадена е заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с рег. № 1095/21.07.2025г. по ч.гр.д. 1681/2025 г. по описа на РС-Казанлък.

Постъпило е възражение по чл.414 от ГПК с вх. №12772/05.08.2025г., от единия длъжник А. Б. М..

С Разпореждане рег. № 3866/06.08.2025г. РС – Казанлък указва на заявителя, че в едномесечен срок от получаване на съобщението може да предяви установителен иск по чл.422 ГПК за вземането си, като довнесе дължимата се държавна такса. Ако в едномесечния срок предяви против длъжника иск за установяване съществуването на вземанията си, в този срок следва да представи писмени доказателства по настоящото ч.гр.дело за предявения иск. В противен случай заповедта за изпълнение ще бъде обезсилена.

С обжалваното определение съдът е обезсилил частично Заповед за изпълнение № 1095/21.07.2025г. по ч.гр.д. 1681/2025 г. по описа на РС-Казанлък в частта, в която е разпоредено длъжникът А. Б. М., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. С., *** да заплати на „В. и К.” ЕООД – С.З., ЕИК, ***, със седалище и адрес на управление: гр. С.З., ***, представлявано от инж. Р.И.М. – управител, следните суми: 122,56 лева (сто двадесет и два лева и 56 ст.) – главница, представляваща 1/3 ид. част от дължимата главница в общ размер на 367,69 лева; 12,42 лева – представляваща 1/3 ид. част от дължимата лихва за забава в общ размер на 37,25 лв., дължима

за периода от 29.11.2022 г. до 08.04.2025 г.; разноси по делото, от които 8,33 лева държавна такса и 160 лева адвокатско възнаграждение и е прекратил производството по ч. гр. дело № 1681/2025 г. по описа на РС-Казанлък в тази част, като е приел че заявителят не е изпълнил в срок указаното му с Разпореждане рег. № 3866/06.08.2025г. РС – Казанлък по същото дело.

При така установените обстоятелства съдът направи следните правни изводи:

Частната жалба е допустима, тъй като е подадена от процесуално-легитимирано лице, в предвидения срок за обжалване, срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Срокът по чл. 415, ал. 1 от ГПК е преклузивен. Неговата цел е да внесе яснота в отношенията между страните след подадено възражение от длъжника. След като заявителят не е изпълнил указанията на съда и е пропуснал срока, правото му да поддържа заповедта е отпаднало.

Правилно районният съд е приложил последиците на чл. 415, ал. 5 от ГПК, тъй като видно от отрязъка на съобщението /л.32 по първоинстанционното дело/ ясно се вижда, че същото е получено на 08.10.2025г. лично от адв.П. К.. Следователно законния 1- месечен срок изтича на 08.11.2025г., а ИМ е заведена в РС – Казанлък едва на 14.11.2025г., поради което същата се явява очевидно просрочена.

В заключение въззивният съд следва да отбележи, че обжалваното определение се явява правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде изцяло потвърдено, със законните последици.

Настоящото въззивно съдебно Определение прегражда по-нататъшния ход на спора и може да се обжалва в законния 1- седмичен срок от връчването му на ч.жалбоподател /ищец/ с ч.кас.жалба чрез ОС- Ст.Загора пред ПАС- Пловдив.

Ето защо водим от гореизложеното и на осн. чл.274, ал.1, т.1, ал.2, изр.1, пр.2 и ал.3, т.1 от ГПК, въззивният ОС Стара Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Определение № 2591/14.11.2025г. по гр.д.№ 1681/2025г. по описа на РС - Казанлък.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва в 1- седмичен срок от връчването му на ч.жалбоподател /ищец/, чрез ОС - Ст.Загора пред ПАС - Пловдив.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____